

GRUDZIEŃ

DNIA 11.XII.1945r.

„Wszelkie starania o naprawę pieca w sali lekcyjnej nie odniosły pożądanego skutku. Nawet interwencja Inspektoratu Szkolnego spotkała się z kategoryczną odmową wobec braku środków finansowych. Nauczycielowi kierującemu szkołą udało się wreszcie we własnym zakresie zdobyć stary piec żelazny, wykazujący dużo deficytów. Po powierzchownej naprawie wmontowano go w sali klasowej. W tej pracy nauczyciel nie doznał żadnej pomocy roboczej ani materialnej ze strony zarządu gminnego. Zaznacza się, że wskutek obecności tego pieca sala lekcyjna traci na wyglądzie estetycznym. Stan higieny jest wobec raptownych, dużych zmian w temperaturze również ujemny. Istnieje jednak pewność, że oglądanie się na władze samorządu terytorialnego doprowadziłoby w rezultacie do pozbawienia nauki setki dzieci na cały okres zimy. Choć u nas trochę nieestetycznie i niehigienicznie, cieszymy się, że dziś znowu rozpoczęliśmy naukę.”

DNIA 23.XII. 1945 r.

„Staraniem szkoły odbyła się w sali lekcyjnej uroczystość gwiazdkowa dla dziatwy. Już po lekcjach dnia poprzedniego dzieci same udekorowały choinkę ozdobami, zebranymi przez nich i nauczyciela. Przy oświetlonej choince nauczyciel przemówił do dzieci w serdecznych słowach. Uwydatnił on, że nakazem tej podniosłej i radosnej dla nas chwili jest wzorowanie się na naszym Ojcu Niebieskim, który z miłości ku nam, mimo ciężkiego przewinienia, zesłał Syna Swego, abyśmy nie umarli, ale żyli wiecznie. Za jego przykładem mamy w tym dniu wyzbyć się gniewu wobec naszych bliźnich, przebaczyć im urazy, aby zapanowało powszechne pojednanie, miłość i radość. Dzieci odśpiewały kilka kolęd. Każde dziecko otrzymało w podarku po jednym zeszyte. Zeszyty te stanowiły dar wójta gminy Strzelno. Dzieci najuboższe otrzymały po drugim zeszyte. Zakupiono je z funduszków złożonych przez społeczeństwo na pomoc zimową dla dziatwy szkolnej. Podarki sprawiły dzieciom wielką radość. Wyznały bowiem, że już dawno nie miały tak pięknych, czystych zeszytów. Każda z czterech klas wybrała spośród siebie dwoje dzieci, które w imieniu klasy podzieliły się z nauczycielem tradycyjnym opłatkiem. Nauczyciel życzył dzieciom, a za ich pośrednictwem rodzicom i rodzeństwu szczęśliwych i wesołych świąt. Dzieci odwzajemniły się. W serdecznej atmosferze, z pożegnaniem „do widzenia” wszyscy podążyli do domów.”

XII. 1946r.

„ Z okazji święta Bożego Narodzenia miejscowa jednostka organizacyjna Samopomocy Chłopskiej, obdarowała w dniu 29 grudnia dziatwę szkolną. Dary pochodziły z dobrowolnych ofiar miejscowego społeczeństwa. Ze względu na ogólne, powojenne zubożenie ludności było one bardzo skromne (zeszyty, ołówki, ciasto, owoce). Niemniej jednak wywarły w młodocianych umysłach miłe wrażenie, gdyż w obecnych ciężkich warunkach bytu odwykły dzieci od otrzymywania podarków. Akt podziału darów połączono z uroczystym obchodem. Przemówienia osób dorosłych, przystosowane formą i treścią do poziomu umysłowego i uczuciowego dziatwy, inscenizacje kilku okolicznościowych dialogów poetyckich, przeplatanych śpiewaniem kolęd złożyły się na program uroczystości. Wykonawcami były w przeważającej części dzieci szkole. Zachowanie się dzieci i wyrazy ich fizjonomii świadczyły wyraźnie, że chwila ta była dla nich prawdziwą ucztą duchową.”

Dnia 15. XII.1948r.

„Z okazji połączenia dwóch partii politycznych PPS i PPR w jedną organizację pod nazwą „Polska Zjednoczona Partia Robotnicza” odbyła się gminna akademie w Strzelnie, w której udział wzięła cała szkoła mioszyńska wraz z najbliższymi sąsiednimi: Tupadły, Strzelno i Łebcz. Przemawiali przedstawiciele wszystkich organizacji politycznych i społecznych oraz samorządu terytorialnego uwypuklając doniosłość aktu połączeniowego w demokratyzacji kraju oraz budowy ustroju socjalistycznego. Część artystyczną wykonała orkiestra i zespół świetlicowy ze Strzelna oraz dziatwa wyżej wymienionych szkół. Udział szkoły był doniosłym aktem wychowawczym w kierunku upolitycznienia szkoły w duchu demokracji ludowej oraz artystyczną pożywką duchową, gdyż młodzież po raz pierwszy w Polsce Ludowej miała okazję wysłuchać prawdziwie artystycznych produkcji. Uroczystość odbyła się 15 grudnia 1948 r.”

Dnia 21.XII.1949r.

„Dwudziestego pierwszego grudnia obchodzono bardzo uroczysto 70 rocznicę urodzin Józefa Stalina, wodza Międzynarodowego Proletariatu. Uroczystość ta o charakterze gromadzkim odbyła się w budynku miejscowej szkoły rolniczej. Program akademii wypełniły produkcje artystyczne młodzieży szkoły rolniczej. , ZMP , szkoły podstawowej i zespołu młodzieżowego miejscowej świetlicy. Udział miejscowego społeczeństwa w akademii wyrażał się, nie licząc dzieci, w liczbie około 180 osób.”

Dnia 03.XII.1950 r.

„Z okazji miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko – Radzieckiej odbyła się dnia 3 grudnia uroczysta wieczornica.”

Dnia 09.XII.1950r.

„Dziewiątego grudnia przeprowadzono nowe wybory do Komitetu Rodzicielskiego, którego przewodniczącą została znana na naszym terenie aktywistka w pracy społecznej ob. Warras Felicja. Już 17 grudnia odbyło się pierwsze zebranie nowego komitetu celem zorganizowania Choinki Noworocznej oraz wytypowania 10 dzieci naszej szkoły na uroczystość noworoczną w Sopocie urządzaną przez TPR.”

Dnia 05.XII.1954r.

„W dniu 5 grudnia była osobliwa uroczystość w naszej szkole. Społeczeństwo naszej gromady poszło do urn wyborczych, by dać swój głos na kandydatów Frontu Narodowego do przyszłych rad narodowych. Szkoła nabrała charakteru bardzo uroczystego. Liczne girlandy oraz gazetki ścienne ozdabiały wnętrza klas.”

Dnia 15.XII.1957r.

„W tym dniu dokonano wyborów nowego komitetu rodzicielskiego. Przewodniczącym został ponownie wybrany ob. Warras, sekretarzem ob. Stencel Leon, skarbnikiem pozostał nadal ob. Jeka Józef. Do komitetu rodzicielskiego należy 14 członków.”

Dnia 5.XII.1959r.

„Tego dnia spadł nagle pierwszy śnieg. Zerwał się silny wiatr. Temperatura spadła do – 14 stopni. W nocy z 5 na 6 grudnia rozpoczęła się silna zawieja śnieżna, która trwała przez 3 dni. Na drogach powstały zasy śnieżne do wysokości 3 m. Komunikacja samochodowa i autobusowa została przerwana. Dnia 17 grudnia było zaledwie 17 uczniów w szkole. Nikt nie mógł dostać się do pracy poza teren tutejszej wsi.”

Dnia 06.XII.1960r.

„W tym dniu rozpoczął się w całej Polsce Spis Powszechny. Spisywano ludność, budynki mieszkalne, inwentarz żywy i martwy. Wieś Mieroszyno spisano na dwa obwody spisowe. Komisarzami spisowymi byli: ob. Kokoszkiewicz Maria – kierowniczka szkoły i Idkowiak Józef – sołtys.”

Dnia 17.XII.1960r.

„W tym dniu odbyło się przyrzeczenie harcerskie. Organizacja harcerska w szkole liczy 37 członków. 36 członków złożyło przyrzeczenie. Ten dzień był uroczystym przeżyciem w życiu harcerzy i harcerek. Harcerze urządzili „Ognisko” w hollu szkolnym, przy którym złożyli przyrzeczenie, śpiewali piosenki harcerskie. Następnie spędzili czas przy wspólnej herbatce. Opiekunką O.H. jest ob. Płocka U.”

Zdjęcie grupowe całej szkoły – 1964 r.

Dnia XII.1967r.

„Z okazji „Barbórki” młodzież szkolna przesłała życzenia górnikom kopalni „Thorez” w Wałbrzychu. Treść życzeń napisana została przez dzieci pod kierunkiem nauczycielki koleżanki Alicji Kortas. Rada Zakładowa Kopalni „Thorez” przesłała podziękowanie za przesłane życzenia następującej treści: „W imieniu górników kopalni „Thorez” w Wałbrzychu serdecznie Wam dziękujemy za przesłane życzenia z okazji naszego święta górniczego. Pragniemy nadmienić, że Wasze podziękowania za trud i słowa uznania pod adresem zawodu górniczego głęboko nas wzruszyły. Zapewniamy, że wszystko będziemy czynili, by węgla było w naszym kraju pod dostatkiem, a Wam nasi Młodzi Przyjaciele życzymy wiele szczęścia osobistego i dobrych wyników w nauce.”

Dnia 06.XII.1972r.

„Barbórkę urządzono w świetlicy. Uczniowie klas I – VIII oraz przedszkolacy przygotowali wiersze, piosenki i inscenizacje o tematyce górniczej. Samorząd Szkolny odpowiadał za sprawy porządkowe”.

Dnia 04.XII.1982r.

„Tego dnia odbyła się akademie z okazji Dnia Górnika. W uroczystości tej brali udział uczniowie z klas IV, V i VI. Został przedstawiony montaż słowno – muzyczny. Wykorzystano również eksponaty. Poszczególne klasy wystąpiły w czapkach górniczych, wykonanych samodzielnie na zajęciach praktycznych. Uczniowie klas starszych zredagowali list skierowany do górników, w którym pisali o trudzie ich pracy.”

Dnia 06.XII.1983r.

„Sędziwy Mikołaj dotarł do naszej szkoły dnia 6 – grudnia. Dzieci były bardzo szczęśliwe, gdyż mimo starczego wieku, Mikołaj nie zapomniał o nikim. Jak przystało na dobrego Mikołaja, życzył wszystkim osiągnięcia jak najlepszych wyników w nauce, a nauczycielom – przyjemnej i owocnej pracy ze swoimi uczniami.”

Dnia 01.XII.1984r.

„Zgodnie ze starym i szeroko rozpowszechnionym zwyczajem andrzejkowym w naszej szkole odbyła się zabawa. Wieczór andrzejkowy, pełen interesujących wróżb i niespodzianek odbył się 1-go grudnia. Dzieci cieszyło głównie lanie wosku przez klucz. Dawna ta tradycja cieszyła się dużą popularnością. Wśród chłopców największą atrakcją było serce z podobiznami dziewcząt z jednej strony oraz z imionami – z drugiej. Trafianie szpilką w serce – wskazywało wybrankę. Wśród konkursów szybko upłynął czas.”

Dnia 06.XII.1984r.

„Jak co roku przybył do naszej szkoły Mikołaj. W tym roku dzieci nie miały co prawda możliwości porozmawiania ze staruszkiem, jak w roku ubiegłym, ale nie zabrakło upominków, które dostarczyły dzieciom wielu radości. W każdej klasie, w tym dniu, odbyły się rozmowy wyjaśniające tradycję prezentów mikołajkowych.”

Dnia 22.XII.1984r.

„Korzystając z dobrodziejstw pani zimy zorganizowano kulig dla naszych uczniów. Przy dźwiękach janczarów sanie przejechały przez wieś i pomknęły do lasu. W lesie przy ognisku uczniowie piekli kiełbaski. Po powrocie, w szkole, czekała na wszystkich niespodzianka – gorąca herbatka i pączki.”

Dnia 06.XII.1985r.

„Mikołaj nie zapomniał o naszej szkole. Różnorodne upominki – gry planszowe i towarzyskie, maskotki, słodycze – bardzo ucieszyły wszystkie dzieci”.

